

Zarządzanie ryzykiem podatkowym z wykorzystaniem interpretacji podatkowych

Lidia Ewa Peretiatkowicz*

Streszczenie: *Cel* – Celem artykułu jest prezentacja wybranych obszarów systemu podatkowego generujących ryzyko podatkowe oraz metod zarządzania ryzykiem podatkowym. W szczególności dokonano charakterystyki interpretacji podatkowej jako bazowego instrumentu zarządzania ryzykiem.

Metodologia badania – W artykule wykorzystano następujące metody badawcze: studia literatury przedmiotu oraz analizę przepisów prawa krajowego dotyczących interpretacji podatkowej.

Wynik – Wynikiem niniejszego artykułu jest zwrócenie uwagi na możliwość wykorzystania interpretacji podatkowej, w procesie zarządzania ryzykiem podatkowym.

Oryginalność/Wartość – Artykuł prezentuje wartości poznawcze w zakresie sposobów i technik zarządzania ryzykiem podatkowym w oparciu o interpretację podatkową.

Słowa kluczowe: ryzyko podatkowe, interpretacja podatkowa, optymalizacja podatkowa

Wprowadzenie

Ryzyko podatkowe można określić, jako niepewność czy podjęcie danej decyzji lub jej brak może mieć negatywne konsekwencje podatkowe dla realizacji celów gospodarczych podatnika. Przyczyny występowania ryzyka podatkowego mogą występować w bezpośrednim otoczeniu podatnika oraz być zupełnie niezależne od działań przedsiębiorcy. Do pierwszej grupy zaliczyć można niski poziom świadomości podatkowej pracowników, których praca przedkłada się na rozliczenia podatkowe przedsiębiorcy, błędy w systemach informatycznych, niski poziom obiegu informacji, brak przeprowadzania analizy skutków podatkowych danej czynności. Druga grupa natomiast obejmuje przykładowo: częste zmiany przepisów prawa podatkowego, skomplikowanie procedur podatkowych, niejednorodność i zmienność w interpretacji przepisów przez organy podatkowe i sądy oraz profiskalne podejście aparatu skarbowego (Szłęczak-Matuszewicz, 2008).

Realizacja ryzyka podatkowego, w konsekwencji istnienia powyższych czynników, może mieć bardzo dotkliwe skutki dla przedsiębiorcy. Negatywne konsekwencje podatkowe mogą wiązać się nie tylko z koniecznością zapłaty wyższego podatku niż planowano wraz z odsetkami. Wskutek braku lub złego zarządzania ryzykiem podatkowym planowana transakcja będzie mniej rentowna, obniżyć się może wiarygodność firmy, zachwiana może zostać jej płynność finansowa a także organy zarządzające przedsiębiorstwie mogą zostać pociągnięte do odpowiedzialności karnej. Działaniami jakie przedsiębiorca powinien podjąć, zarządzając ryzykiem podatko-

* mgr Lidia Peretiatkowicz, Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu, Wydział Ekonomii, Katedra Finansów Publicznych, al. Niepodległości 10, 61-875 Poznań, e-mail: lidia.peretiatkowicz@ue.poznan.pl.

wym, jest przede wszystkim opracowanie strategii podatkowej, a w bardziej skomplikowanych przypadkach – uzyskanie pozytywnej interpretacji podatkowej.

1. Obszary strategii podatkowej w przedsiębiorstwie

Strategia podatkowa powinna być zbieżna z celami przedsiębiorstwa. Dzięki strategii podatkowej możliwe będzie nie tylko określenie dopuszczalnego poziomu ryzyka podatkowego w firmie, ale również usprawnienie procedur podatkowych w przedsiębiorstwie, co w sposób bezpośredni może przełożyć się na wyższą rentowność podejmowanych działań.

Strategia podatkowa powinna obejmować:

- „prawa wyboru” przewidziane w regulacjach prawa podatkowego,
- metody wyceny składników majątku,
- zakres korzystania z ulg i zwolnień podatkowych,
- monitorowanie zmian w przepisach podatkowych.

Przez „prawa wyboru” rozumieć należy przewidzianą przez prawo podatkowe możliwość podejmowania decyzji co do formy prawnej prowadzenia działalności gospodarczej, rodzaju ewidencji dokumentującej dokonywane operacje gospodarcze, jak również metod opodatkowania i innych rozwiązań, które zostały zawarte w poszczególnych ustawach podatkowych (Stępień, 2015).

Przykładowo, osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą mogą zdecydować, według jakiego rodzaju stawki będą opodatkowywać swoje dochody, czyli stawką liniową czy progresywną. Dodatkowo mogą oni korzystać również z ryczałtowych form opodatkowania. Niektórzy podatnicy podatku dochodowego od osób fizycznych mają również możliwość wyboru metody prowadzenia ewidencji podatkowej pomiędzy np., podatkową księgą przychodów i rozchodów a prowadzeniem pełnych ksiąg rachunkowych. Osoby prawne mają natomiast możliwość wyboru roku podatkowego, gdyż w ich przypadku nie musi on pokrywać się z rokiem kalendarzowym. Ponadto w obszarze podatków dochodowych przedsiębiorca ma możliwość wyboru stawki amortyzacji czy też metody rozliczania różnic kursowych (podatkowa lub bilansowa). W obszarze podatku od towarów i usług, przy spełnieniu pewnych warunków jest możliwość wyboru między statusem podatkowym czynnym lub zwolnionym, a także wyborem okresu rozliczeniowego miesięcznego lub kwartalnego.

Określenie metod szacowania ceny poszczególnych składników majątku ma znaczenie m.in. w przypadku dokonywania transakcji związanych z wniesieniem aportu. Taka wycena musi być jednocześnie bardzo przemyślana. Współcześnie bowiem odpowiednia wycena ma szczególne znaczenie w przypadku dokonywania transakcji z podmiotami powiązаныmi. Wtedy bardzo istotne jest odpowiednie ustalenie cen transferowych, jak również umiejętność udowodnienia, że mają one charakter rynkowy. Jest to bardzo ważne, ponieważ jeżeli organ podatkowy uzna, że powiązania pomiędzy podmiotami miały istotny wpływ na cenę między nimi zastosowaną, to wtedy może ustalić inną, jego zdaniem bardziej odpowiadającą rzeczywistości gospodarczej, co ma przełożenie na wysokość opodatkowania przez zmianę wysokości przychodów lub kosztów. Niezwykle istotnym narzędziem jest wówczas dokumentacja cen transferowych. Dokumentacja taka, zgodnie z przepisem

art. 9a ust. 1 Ustawy z 15 lutego 1992 roku o podatku dochodowym od osób prawnych (t.j. Dz.U. z 2015, poz. 851 z późn. zm.) powinna obejmować:

- określenie funkcji, jakie spełniać będą podmioty uczestniczące w transakcji,
- określenie przewidywanych kosztów związanych z transakcją oraz formę i termin zapłaty,
- metodę i sposób kalkulacji zysków oraz określenie ceny przedmiotu transakcji,
- określenie strategii gospodarczej oraz innych działań w jej ramach, gdyby miała ona wpływ na wartość transakcji,
- wskazanie innych istotnych czynników oraz
- określenie oczekiwanych korzyści związanych z uzyskaniem świadczeń – w przypadku umów dotyczących świadczeń o charakterze niematerialnym.

W każdej ustawie podatkowej zawarto swoisty katalog preferencji podatkowych. Niektóre z nich mają na celu stymulowanie określonych zachowań podatnika. Przykładem takiej ulgi może być istniejąca do końca 2015 roku ulga na nowe technologie lub ulga na wydatki badawczo-rozwojowe czy też preferencje podatkowe związane z tworzeniem przykładowych żłobków i przedszkoli, które zostały wprowadzone wraz z początkiem 2016 roku. Jak widać cel przywołanych wyżej ulg jest diametralnie różny, natomiast to od podatnika zależy, czy zdecyduje się wspierać dany obszar i w konsekwencji skorzystać z regulacji umożliwiających zmniejszenie ciężaru podatkowego.

Ostatnim bardzo ważnym elementem strategii podatkowej jest ciągle monitorowanie zmian w przepisach prawa podatkowego, ze szczególnym uwzględnieniem tych, które bezpośrednio dotyczą działalności przedsiębiorstwa. W sytuacji, gdy przez lata miałyby zmienić się regulacja odnosząca się przykładowo do wysokości stawki podatkowej czy też kwalifikacji podatkowej danego zdarzenia, podatnik, który ma o tym wiedzę może odpowiednio dostosować do zmian swoje plany. Przykładowo, gdy w późniejszym okresie stawka podatkowa miałyby ulec obniżeniu, to przedsiębiorca powinien podjąć działania mające na celu opóźnienie momentu osiągnięcia przychodu podatkowego, aby zmniejszyć zapłatę podatku.

Dla zrealizowania strategii podatkowej niezbędne jest dysponowanie odpowiednim zapleczem technicznym i personalnym. O ile odpowiedni system informatyczny umożliwia zniwelowanie ryzyka popełnienia błędów technicznych, o tyle wykwalifikowana kadra pozwoli na uniknięcie błędów merytorycznych. W przypadku, gdy takie osoby są zatrudnione w przedsiębiorstwie, bardzo ważne jest odpowiednie sterowanie procesem ich doksztalcenia. Bardzo popularne jest również korzystanie z usług zewnętrznych firma księgowych i doradczych. Firmy te zawodowo zajmują się rozliczeniami podatkowymi i korzystając z ich usług, można niejako przerzucić na nie ryzyko błędnego rozliczenia się z urzędem skarbowym.

2. Mechanizm działania interpretacji podatkowej

Procedurę wydawania interpretacji podatkowych zarówno ogólnych, jak i indywidualnych uregulowano przepisami art. 14a–14p Ustawy z 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2015, poz. 613, t.j. z późn. zm., dalej: „o.p.”). Instytucja

interpretacji podatkowej ma na celu wyeliminowanie wątpliwości, co do prawidłowego stosowania przepisów prawa podatkowego oraz zapewnienie jednolitego stosowania przez organy podatkowe w analogicznych sprawach.

Procedura wydawania interpretacji indywidualnej rozpoczyna się wraz ze złożeniem wniosku o jej wydanie. Z wnioskiem może wystąpić każdy „zainteresowany”, czyli nie tylko podatnicy, płatnicy czy inkasenci, ale również podmioty, które w konsekwencji planowanych działań uzyskają taki status. Mogą to być przykładowo zagraniczne przedsiębiorstwa planujące rozpoczęcie działalności na terytorium Polski. Ponadto wniosek o interpretację może być złożony tylko w indywidualnej sprawie zainteresowanego. Oznacza to, że interpretacja nie zostanie wydana podmiotowi, który nie ma interesu prawnopodatkowego w danej sprawie (Kosikowski, 2014). Wnioskodawca, chcący uzyskać indywidualną interpretację podatkową, musi więc wykazać, że przedstawiony we wniosku stan faktyczny dotyczy jego praw i obowiązków podatkowych.

Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej może zostać złożony w formie papierowej lub za pomocą elektronicznej skrzynki podawczej organu podatkowego. Podatnik powinien złożyć wniosek na specjalnym formularzu ORD-IN, ORD-IN/A. Jeżeli jednak wniosek zostanie złożony bez zachowania tej formy – zostanie także rozpatrzony.

Wnioskodawca może zapytać o potwierdzenie prawidłowości stosowania przepisów podatkowych w zaistniałym stanie faktycznym lub zdarzeniu przyszłym. Jeżeli argumentacja podatnika jest prawidłowa, organ podatkowy potwierdza jego stanowisko. Należy jednak podkreślić, że organ wydający interpretację podatkową nie może dokonywać oceny stanu faktycznego, a jedynie wyrazić swoją opinię na temat jego kwalifikacji prawnopodatkowej (Dzwonkowski, 2014). W przeciwnym przypadku, gdy organ interpretacyjny nie zgadza się z podatnikiem jest on zobowiązany do uzasadnienia swojego stanowiska.

Proces wydawania interpretacji podatkowej, co do zasady powinien trwać trzy miesiące, a koszt tej procedury wynosi 40 zł za każdy stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe, przy czym każde kolejne pytanie nie powinno być traktowane, jako osobny stan faktyczny.

Pytanie o prawidłową interpretację przepisów nie może być jednak złożone w sprawach, w których na dzień złożenia wniosku toczy się postępowanie podatkowe lub kontrola podatkowa, albo postępowanie przed sądem administracyjnym. Przedmiotem wniosku o interpretację indywidualną nie mogą być również przepisy prawa podatkowego regulujące właściwość oraz prawa i obowiązki organów podatkowych oraz organów kontroli skarbowej (art. 14b § 2a o.p.). Interpretacja nie zostanie również wydana w przypadku zbieżności wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej z treścią aktualnej interpretacji ogólnej – skoro, bowiem do danego stanu faktycznego została już wydana interpretacja ogólna, to analiza złożonego wniosku staje się bezprzedmiotowa (art. 14b § 5a o.p.).

Należy również pamiętać, że interpretacja jest wiążąca tylko w obrębie stanu przedstawionego we wniosku oraz w zakresie przepisów prawa obowiązujących na dzień wydania wniosku. W przypadku, gdy rzeczywista sytuacja będzie różna od tej przedstawionej we wniosku, podatnik nie będzie mógł skorzystać z gwarancji, jaką daje pozytywna interpretacja.

W szczególnych okolicznościach interpretacja może również zostać zmieniona. Jednym ze sposobów zmiany treści interpretacji (w dużym uproszczeniu) jest wniesienie przez wnioskodawcę skargi na interpretację (po uprzednim bezskutecznym wezwaniu organu do usunięcia naruszenia przepisów prawa) do właściwego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Sąd po zapoznaniu się ze sprawą może wydać wyrok uchylający interpretację (wtedy organ związany wyrokiem sądu jest obowiązany do zmiany interpretacji indywidualnej) lub przyznać rację organowi interpretacyjnemu. Wówczas istnieje jeszcze możliwość wniesienia skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego, którego decyzja jest ostateczna, czyli nie przysługuje od niej żaden środek odwoławczy.

Drugim przypadkiem, w którym może dojść do zmiany treści interpretacji indywidualnej, zarówno pozytywnej, jak i negatywnej, jest jej zmiana przez Ministra Finansów, gdy stwierdzi on jej nieprawidłowości z linią orzecniczą sądów, Trybunału Konstytucyjnego lub Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Minister Finansów ma również kompetencje, aby (art. 14e § 1 o.p.):

- uchylić wydaną interpretację indywidualną i umorzyć postępowanie w sprawie wydania interpretacji indywidualnej, jeżeli w dniu jej wydania istniały przesłanki odmowy wszczęcia postępowania w sprawie wydania interpretacji indywidualnej,
- stwierdzić wygaśnięcie interpretacji indywidualnej, jeżeli jest ona niezgodna z interpretacją ogólną, wydaną w takim samym stanie prawnym,
- uchylić wydaną interpretację indywidualną i wydać postanowienie o stwierdzeniu, że do stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego opisanego we wniosku ma zastosowanie interpretacja ogólna, z jednoczesnym stwierdzeniem bezprzedmiotowości wniosku,
- zmienić powyższe, w przypadku zmiany interpretacji ogólnej wskazanej w tym postanowieniu oraz
- uchylić powyższe postanowienie, jeżeli przedstawione we wniosku stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe nie odpowiadają zagadnieniu będącemu przedmiotem wskazanej w postanowieniu interpretacji ogólnej, i przekazać wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej do ponownego rozpatrzenia.

3. Zarządzanie ryzykiem podatkowym z wykorzystaniem interpretacji podatkowej

Poziom ryzyka podatkowego w przedsiębiorstwie zależy głównie od czynników wewnątrz jego struktury. Brak odpowiedniej strategii podatkowej, słaba znajomość przepisów podatkowych przez pracowników oraz brak lub błędnie wdrożone procedury podatkowe potęgują ryzyko wynikające z czynników zewnętrznych. W konsekwencji zarządzanie ryzykiem podatkowym należy wdrożyć przede wszystkim w celu wyeliminowania czynników wewnętrznych generujących ryzyko podatkowe.

Mechanizm działania interpretacji podatkowej zaś w pewien sposób może stanowić zabezpieczenie przed zewnętrznymi aspektami generującymi ryzyko podatkowe. Uzyskana interpretacja nie tylko bowiem pomaga rozstrzygnąć wątpliwości, co do podatkowej kwalifikacji danego zdarzenia gospodarczego, ale może także

służyć jako zabezpieczenie przed negatywną interpretacją danych przepisów podatkowych stosowaną przez organy prowadzące postępowanie lub kontrolę podatkową.

Przedsiębiorca dysponujący wiedzą podatkową będzie dążył do utworzenia wewnątrz swojego przedsiębiorstwa takich struktur operacyjnych lub inwestycyjnych, które będą optymalne pod względem ciężaru podatkowego. Nieodzownym elementem takiego planowania podatkowego jest potwierdzenie minimalnych konsekwencji podatkowych swoich działań właśnie za pomocą interpretacji indywidualnej. Przy czym przed zaistnieniem negatywnych konsekwencji podatkowych zabezpieczeniem jest jedynie pozytywna interpretacja podatkowa, która została wydana przed dokonaniem czynności gospodarczej, będącej przedmiotem wniosku, czyli w zakresie zdarzenia przyszłego. Zgodnie bowiem z art. 141 o.p. w przypadku, gdy skutki podatkowe dotyczące zdarzenia, któremu odpowiada stan faktyczny będący przedmiotem interpretacji, a do którego doszło przed opublikowaniem interpretacji ogólnej lub przed doręczeniem interpretacji indywidualnej, zastosowanie się do tej interpretacji nie zwalnia z obowiązku zapłaty podatku. Bardzo istotnym aspektem jest również legalność powyższych działań.

Pierwszym etapem zarządzania ryzykiem na postawie interpretacji podatkowej, prowadzącym do minimalizacji obciążeń podatkowych jest określenie, które przepisy podatkowe mają zastosowanie do działalności prowadzonej przez przedsiębiorstwo. Przykładowo, jeżeli przedsiębiorca nie wytwarza, ani nie ma innej styczności z towarami będącymi przedmiotem opodatkowania akcyzą, to nie jest konieczne, by dogłębnie znał przepisy ustawy o podatku akcyzowym. Kiedy już ustalone zostanie, które przepisy podatkowe mają lub potencjalnie mogą mieć wpływ na opodatkowanie przedsiębiorcy, w następnej kolejności należy dokonać wykładni tych przepisów. Nie można jednak poprzestać jedynie na analizie obecnie obowiązujących przepisów. Gdy do danego zdarzenia ma dojść na przełomie lat, warto również przeanalizować przeszłe zapisy. Może się bowiem okazać, że sytuacja niebudząca wątpliwości, co do prawidłowego stosowania przepisów w obecnym stanie prawnym, może być niejednoznaczna w obliczu zmiany przepisów.

Wynik dokonanej wykładni jest bazą dla dokonania oceny akceptowanego przez przedsiębiorcę ryzyka w przypadku wprowadzenia w życie analizowanego planu. Jeżeli poziom ryzyka jest zbyt wysoki, warto rozważyć inne rozwiązania wywołujące podobny skutek gospodarczy a inne konsekwencje podatkowe. Na tym etapie jednak konieczna może się okazać specjalistyczna wiedza ekspertów w zakresie przeprowadzania optymalizacji podatkowych.

Gdy już podjęto decyzję o wyborze podejmowanego działania, ostatnim etapem powiano być zabezpieczenie prawidłowości jego zastosowania, czyli uzyskanie pozytywnej interpretacji podatkowej w swojej sprawie. Niektóre rozwiązania mogą być bowiem tak nietuzinkowe i nowe, że nie istnieje jeszcze linia interpretacyjna w tym zakresie, lub nie jest ona jednoznaczna. Ponadto rozwiązania powszechnie stosowane również mogą budzić poważne wątpliwości. Co prawda, stanowiska organów podatkowych w analogicznych sprawach powinny być jednolite, to jednak nie można mieć stuprocentowej pewności, co do tego jak zachowa się organ podatkowy właściwy dla danego podatnika. Przykładowo, jeżeli w sprawie podobnej do podatnika wydano pięć interpretacji pozytywnych i jedną negatywną, to mimo wszystko istnieje prawdopodobieństwo, że organ w toku postępowania oprze swoje

wnioski właśnie na tej negatywnej interpretacji. W konsekwencji uzyskanie interpretacji indywidualnej potwierdzającej swoje stanowisko niejednokrotnie może okazać się konieczne, zwłaszcza jeżeli dana transakcja wymaga zaangażowania znacznego kapitału przedsiębiorcy. W takich sytuacjach będzie to jedyny sposób na zabezpieczenie się przed ryzykiem nadmiernego opodatkowania.

Gdy jednak istnieje ugruntowana linia interpretacyjna co do kwalifikacji podatkowej danego przedsięwzięcia, występowanie z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej nie jest konieczne. Niektóre czynności gospodarcze były już bowiem tak częstym przedmiotem analiz zarówno organów podatkowych, jak i sądów, że wyklarowało się jednolite stanowisko obu stron w tej sprawie. W takim przypadku warto jednak systematycznie monitorować stanowiska organów, by ustrzec się przed niespodziewanymi skutkami zmiany linii interpretacyjnej.

Uwagi końcowe

Prawo podatkowe jest jednym z najważniejszych aspektów generujących ryzyko dla stabilnego funkcjonowania przedsiębiorstwa. Podejmując się prowadzenia działalności gospodarczej, przedsiębiorca powinien mieć zatem świadomość, że nie da się całkowicie uniknąć ryzyka podatkowego z nią związanego. Podatnik nie ma bowiem żadnego wpływu na częste zmiany w przepisach, dokonywane przez ustawodawcę. Pominięcie tego obszaru może wywołać dotkliwe skutki finansowe, biznesowe a nawet karne, które mogą poważnie zagrozić dalszemu funkcjonowaniu przedsiębiorstwa.

Możliwe jest jednak podejmowanie odpowiednich czynności, minimalizujących to ryzyko, czyli wdrożenie zarządzania ryzykiem podatkowym. Proces ten powinien obejmować takie działania, które umożliwią swobodne prowadzenie działalności gospodarczej przy jednoczesnym unikaniu błędów w rozliczeniach podatkowych.

Przede wszystkim powinna zostać opracowana odpowiednia strategia podatkowa przedsiębiorstwa (zbieżna z jego celami gospodarczymi), regulująca podstawowe kwestie rozliczenia podatkowego. Współpraca z ekspertami w dziedzinie prawno-podatkowej umożliwi bieżącą kontrolę zmian w przepisach, ich interpretacji, a także doraźne doradztwo w nagłych sytuacjach. W przypadkach budzących duże wątpliwości, co do określenia skutków podatkowych danej czynności, jedynym narzędziem, które w sposób ostateczny zabezpieczy interes podatnika jest jednak uzyskanie pozytywnej interpretacji podatkowej. Nie ulega wątpliwości, że warto korzystać z dostępnych narzędzi zarządzania ryzykiem podatkowym, zwłaszcza biorąc pod uwagę ich relatywnie niski koszt w stosunku do możliwych sankcji za niewłaściwe wypełnianie obowiązków. Należy jednak pamiętać, że zarządzanie ryzykiem podatkowym w przedsiębiorstwie jest procesem ciągłym, który powinien trwać przez cały czas funkcjonowania przedsiębiorstwa.

Zarządzanie ryzykiem podatkowym przy właściwym wykorzystaniu dostępnych instrumentów umożliwia przedsiębiorcy skupienie się na podstawowym celu działalności gospodarczej, jakim jest maksymalizacja zysku.

Literatura

- Dzwonkowski, H. (2014). *Ordynacja podatkowa. Komentarz 2014*. Warszawa: C.H. Beck.
- Kosikowski, C. (2014). *Komentarz do art. 14b*. W: L. Etel (red.), *Ordynacja podatkowa. Komentarz* (153). Warszawa: Wolters Kluwer.
- Stępień, M. (2015). Elementy zarządzania podatkami przedsiębiorstwa w aspekcie ryzyka podatkowego. *Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, 864, Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia, 76* (1), 35–44.
- Szłęczak-Matusiewicz, J. (2008). Zarządzanie ryzykiem podatkowym w przedsiębiorstwie. *Studia i Prace Kolegium Zarządzania i Finansów, Zeszyt Naukowy, 86*.
- Ustawa z 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. z 2014, poz. 851, t.j. z późn. zm.).
- Ustawa z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2015, poz. 613 t.j. z późn. zm.).

TAX RISK MANAGEMENT THROUGH INTERPRETATION OF TAX

Abstract: Purpose – The main purpose of this article is to present selected areas of the tax system, which could generate tax risks and methods of tax management. In particular, it has been characterized primary instrument of tax risk management – interpretation of tax.

Design/Methodology/approach – The following research methods were used in the study: studies of literature on the subject, analysis of legislation relating to tax interpretation.

Findings – The result of this study is to draw attention to the possibility of using interpretation of tax in tax management process.

Originality/value – This paper have cognitive value about techniques for apply tax risk management based on interpretation of tax.

Keywords: tax risk, interpretation of tax, tax optimization

Cytowanie

- Peretiatkowicz, L.E. (2016). Zarządzanie ryzykiem podatkowym z wykorzystaniem interpretacji podatkowych. *Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia, 5* (83/2), 233–240. DOI: 10.18276/irfu.2016.5.83/2-21.